

Järjestelmän rattaissa

Tuomio oli lyhyt mutta lopullinen; Jakohihna. Se minkä olin luullut olleen vain kaasuttimen jäätyminen suojasään jälkeen pakkaskelillä, olikin ollut vääntyvien venttiilinvarsien ja muiden rikkoontuvien osien kakofoniaa hiljaiseksi käyneen moottorin synkässä, moottoriöljyn ja jäädytysnesteen tahrimassa sisimmässä. Edessä olisi kallis remontti yhä kalliimmaksi käyvälle kulkupelille. Tuossa vaiheessa alkoi jo se vähäinen järkikultakin kertoa pelin olevan pelattu uskollisen ruosteläjän osalta. Maailmahan on täynnä vähänkäytettyjä kohtuuhintaisia kulkupelejä, kaltaisilleni kohtuuhintaista kulkupeliä kaipaavalle idiootille. Onhan?

Ehkä tilanne ei kuitenkaan tullut osalleni täytenä yllätyksenä, sillä jo vuoden pelilakossa olleena olin saanut kokoon kohtuullisen summan, tarkoituksenani hankkia uusi kulkupeli. Tosin oli tuo säästämisen tavoite nyt heti toteutettava, toisin kuin olin suunnitellut sitä vasta ”syksymmällä” tehtäväksi. Koska uuden luotettavan kulkupelin hankinta tuli näin kiireelliseksi toteuttaa, oli mielekästä antaa se ammattilaisen suoritettavaksi. Näin ollen tehtävän Koivukosken Erkille jätettyäni, ei mennyt kauaakaan kun pihassa tempoili kiiltävän punainen italialaisorhi Fiiatti. Vaikka itse olisin kokoaikaisesti lehti-ilmoituksia ja nettihuijareiden mainoksia tuteerannut, en näin lyhyessä ajassa olisi mistään löytänyt tähän hintaan luotettavaa kulkupeliä. Myös kaupanteko autoasiantuntijan välittämänä takasi sen, ettei kauppaa tule katumaan.

Kolme vuotta kuntaliitoksen jälkeen, viimein kaupungin koneiston hampaisiin joutui meikäläinenkin. Kutsu aktivointikuulusteluun tipahti postilaatikkoon eräänä helmikuuisena iltapäivänä. Tähän saakka asiointi TE- keskuksen kanssa oli voitu toteuttaa Kaustisella, mutta nyt oli ilmestyttyvä määräaikana oman paikkakunnan virastossa. Jonotusnumeron vaihtumista odotellessa, tuli muistikuva parinkymmenen vuoden takaa Jänismaan katsastuskonttorilta. Samalla tavalla sai tuolloin hikoilla tuntemattoman virkamiehen mielivaltaa peläten, numeroiden vaihtumista odotellessa.

Jos oli meikäläisellä hikiset oltavat kaupungin rattaissa, sitä hiostavampi oli varmaan olo kuntaministerillä esitellessään uutta kuntajakoesitystä alueen päättäjille. Nuoren ministerin harteille asetettu tehtävä kun ei ole niitä helpoimpia tämän hallituksen urakoita. Esitys sellaisenaan vaatii toteutuakseen kyllä pienoisen ihmeen, ja monta sellaista. Tuskin alueen kunnat vapaaehtoisesti liittyvät suurkunnaksi ainakaan Kokkolan kaupunkiin. Mitäpä jos vaihtoehtona olisi muodostaa oma suurkunta ilman Kokkolaa? Ei kai siitä ole kovin montaa vuotta kun ihan tosissaan puuhattiin Kaustisesta kaupunkia. Nyt olisi kaupunkilaisuudesta suuri etu, kunnallisesta olemassaolosta taisteltaessa, mutta varmaan se juna jo meni menojaan.

Siviilijunan kyytiin on joutumassa monen varuskunnan kantahenkilökunta, jos esitys varuskuntien lakkauttamisesta toteutuu täysimääräisenä. Taivaat hiljenevät muutaman vuoden kuluessa näilläkin seuduilla, jos Kauhavan lentosotakoulukin pistetään lihoiksi. Tosin jo valmista harjoitusaluetta tuskin jätetään tyhjilleen, etelä-suomen taivaat kun tuntuvat olevan täynnä liikennettä jo nykyäänkin.

Maaliskuun kirkas auringonpaiste, houkuttelee keväisille hangille. Kirpeän kylmät pakkasyöt jäädyttävät helmeilevät hanget suksien alla narskuviksi kentiksi, eikä valmiita latuja tarvitse noudattaa. Vain muutama tällainen kevätpäivä, ja pohjolan valkeat valtiat, joutsenet, palaavat.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi